

C A P U T III.

De generalibus entis affectionibus.

A R T I C U L U S I.

*De unitate ubi etiam de quan-
titate & qualitate.*

I. E ssentiæ rerum sunt prorsus immu-
tabiles, ideoque salvo ente, nihil
essentialium tolli, nihil quidquam aliud in
eorum locum substitui potest. Porro inse-
parabilitas eorum per quæ ens determina-
tur seu ut tale constituitur, *unitas entis*
appellatur. Ista autem unitas non modo
in essentia communi spectatur, quando ni-
mirum de ente universali sermo est; ve-
rum etiam in essentia singulari, cum de
ente singulari agitur. Ob hanc unitatem
ens omne consideratur tanquam indivi-
duum, & entia singularia dicta fuerunt in-
dividua; quoniam autem attributa, quæ ad
ipsam entis essentiam pertinent separari ne-
queunt, salvo ente, idest nisi mutetur ge-
nus, aut species, aut individualitas, ideo
vi unitatis ens omne ita est aliquid, ut
nihil aliud esse possit; hinc ens omne tum
universale, tum singulare est unum; ideo
que triplex distinguitur unitas, *generica*,
scilicet, *specifica* & *numerica*, cuius qui-
dem distinctionis hic sensus est. Genus hoc
vel haec species tale ens universale est, ita
ut impossibile sit aliud ens universale, quod
cum illo genere vel illa specie idem sit;

item